

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914215192
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914215192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko a.s., Ul. Metodova č. 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol. s r.o. so sídlom v Bratislave, Ul. Dr. VI. Clementisa č. 10, IČO 35 855 673 proti odporkyni: L. U., T.. XX.XX.XXXX, H. Y., O.. B. I. Č.. XXX o zaplatenie sumy 450,74 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 272,74 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 272,74 eur od 27.09.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5,67 eur predstavujúce súdny poplatok a trovy konania vo výške 19,96 eur predstavujúce trovy právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 13.11.2014 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 450,74 eur z toho dôvodu, že odporkyňa nezaplatila navrhovateľovi za poskytnuté elektronické komunikačné služby cenu vo výške 278,72 eur a tiež nezaplatila vzniknutú škodu, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón a predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou, t. j. sumu vo výške 178,- eur. Súčet sumy služieb a sumy škody predstavuje sumu 456,72 eur, z ktorej si navrhovateľ neuplatňuje sumu 5,98 eur, preto potom žalovaná suma predstavuje sumu 450,74 eur. Súčasne žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne z celej dlžnej sumy 450,74 eur od 27.09.2013 až do zaplatenia.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že odporkyňa s ním uzavrela Zmluvu o pripojení č.Z. zo dňa 10.11.2011 vrátane dodatku zo dňa 10.11.2011 a Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č.Z. zo dňa 28.03.2012 vrátane dodatku zo dňa 28.03.2012, na základe ktorých poskytoval odporkyni elektronické komunikačné služby.

Pri uplatňovaní svojho nároku na cene služieb vo výške 278,72 eur vychádzal navrhovateľ z neuhradených faktúr a to z faktúr č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.05.2013 na sumu 42,07 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.05.2013 na sumu 34,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 5,-eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 78,87 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 36,41 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.07.2013 na sumu 46,65 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.07.2013 na sumu 35,22 eur, čo spolu predstavuje sumu na službách vo výške 278,72 eur.

Pri uplatňovaní svojho nároku na náhradu škody vo výške 178,- eur (139,- eur + 39,- eur) vychádzal navrhovateľ z tej skutočnosti, že odporkyňa porušila svoju zmluvnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a povinnosť riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky.

Súd výzvou zo dňa 06.02.2015 č. 13C/8/2015-39 vyzval odporkyňu, aby sa vyjadrila k návrhu, pričom jej riadne doručil návrh vrátane predložených príloh k návrhu a procesného poučenia. Odporkyňa bola výzva doručená dňa 09.02.2015 a v určenej lehote 15 dní sa k návrhu nevyjadrila.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.), a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.) a dňa 28.04.2015 vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s faktúrami, pokusom o pokonávku zo dňa 12.09.2013, Zmluvou o pripojení zo dňa 10.11.2011 vrátane dodatku zo dňa 10.11.2011, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 28.03.2012 vrátane dodatku zo dňa 28.03.2012, Všeobecnými podmienkami spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len VP).

Súd na základe Zmluvy o pripojení č. Z. zo dňa 10.11.2011 a dodatku k tejto zmluve zistil, že odporkyňa obdržala od navrhovateľa mobilný telefón Nokia C5 vrátane príslušnej SIM karty, pričom jej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX.

Súd na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. Z. zo dňa 28.03.2012 a dodatku k tejto zmluve zistil, že odporkyňa obdržala od navrhovateľa mobilný telefón Nokia C1-01 vrátane príslušnej SIM karty, pričom jej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX.

Z Dodatku zo dňa 10.11.2011 k Zmluve a dodatku zo dňa 28.03.2012 k Zmluve konkrétne z článku 3. odsek 3.7, súd zistil, že odporkyňa si bola vedomá toho, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku kupuje za zľavnenú cenu za podmienky, že bude užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, by spôsobilo, že podniku vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT.

Z prehľadu ponuky K 7720 s názvom akcie "N3-noví-Nekonečný paušál s MT" súd zistil, že akciová cena mobilného telefónu Nokia C5 bola v čase jeho predaja odporkyňi 1,- euro, predajná (spotrebiteľská) cena 140,- eur, pričom doba viazanosti mala určené trvanie od 10.11.2011 do 10.11.2013.

Z prehľadu ponuky X8FWX s názvom akcie "akvizičná ponuka 2009" súd zistil, že akciová cena mobilného telefónu Nokia C1-01 bola v čase jeho predaja odporkyňi 1,- euro, predajná (spotrebiteľská) cena 40,- eur, pričom doba viazanosti mala určené trvanie od 29.03.2012 do 29.03.2014.

V súvislosti so zmluvou o pripojení zo dňa 10.11.2011 a zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 28.03.2012 vyhotovil navrhovateľ odporkyňi nasledovné faktúry za cenu služieb :

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.05.2013 na sumu 42,07 eur, za obdobie od 06.05.2013 do 05.06.2013,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.05.2013 na sumu 34,50 eur, za obdobie od 06.05.2013 do 05.06.2013,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 5,-eur,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 78,87 eur, za obdobie od 07.05.2013 do 05.07.2013,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2013 na sumu 36,41 eur, za obdobie od 07.05.2013 do 05.07.2013,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.07.2013 na sumu 46,65 eur, za obdobie od 06.07.2013 do 05.08.2013,

fa. č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.07.2013 na sumu 35,22 eur, za obdobie od 06.07.2013 do 05.08.2013.

Spolu vyfakturovaná suma na cene služieb predstavuje sumu 278,72 eur, na ktorú odporkyňa nevykonala žiadnu ani čiastočnú úhradu, navrhovateľ si však z tejto sumy uplatňuje len sumu nižšiu

a to sumu 272,74 eur, pretože po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 5,98 eur odpísaná. Preto potom súd navrhovateľovi priznal len uplatnenú sumu, ohľadne ktorej sumy súd považoval návrh za dôvodný v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a zaviazal odporkyňa na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné služby podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Z pokusu o pokonávku zo dňa 12.09.2013 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporkyňa na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zmluvnej pokuty, resp.

náhrady škody v lehote do 26.09.2013. Z návrhu navrhovateľa súd zistil, že odporkyňa si voči navrhovateľovi svoj peňažný záväzok na doručení pokusu o pokonávku, nespĺnila.

Súčasne si navrhovateľ uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 178,- eur (139,- eur + 39,- eur). Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom

vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že k platnému ukončeniu zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila, čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Preto potom súd nárok na náhradu škody vrátane uplatneného príslušenstva z nej zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo z nároku na cenu služieb súd priznal navrhovateľovi aj nárok na úrok z omeškania a to vo výške 8,5 % ročne zo sumy 272,74 eur (ceny služieb) od 27.09.2013 (tj. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie stanovenej v pokuse o pokonávku) až do zaplatenia.

Nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadziieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 27.09.2013 (počiatok omeškania ohľadne ceny služieb) bola účinná základná úroková sadzba vo výške 0,5 %, ktorej zvýšenie o 8 percentuálnych bodov podľa § 3 ods. 1 a § 10c Nar. vlády 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov predstavuje 8,75 %, (ide totiž o záväzkový vzťah, ktorý vznikol pred 01.02.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31.01. 2013).

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády 87/1995 Z.z. v znení platnom do 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O náhrade trov konania navrhovateľovi rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ bol v tomto konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom a jeho úspech v konaní predstavuje 60,51% a neúspech 39,49%. Pri výpočte úspechu a neúspechu navrhovateľa v konaní súd vychádzal z toho, že uplatnená bola suma 450,74 eur, z ktorej súd navrhovateľovi priznal len sumu 272,74 eur. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil trovy konania súd potom priznal náhradu trov konania vo výške rozdielu medzi jeho úspechom a neúspechom v konaní t.j. vo výške 21,02% (60,51% -39,49%). Uplatnené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 27,- eur, z ktorej sumy 21,02 % predstavuje sumu 5,67 eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ a § 15 písm. a/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu), odmena za jeden úkon vo výške 31,54 eur + 2 x 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 94,99 eur, z ktorej sumy 21,02 % predstavuje sumu 19,96 eur.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. je odporkyňa povinná prisúdenú sumu a trovy konania zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. trovy právneho zastúpenia zaplatí právnenému zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Sobote v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak si odporkyňa dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.